

עשרה יוחסין פרק רביעי קידושין

הכי קאמר כל האסורים לבא בקהל כהונה ומאי ניהו גירות פחותה בו. וא"ת אמאי לא פריך הא תנא ליה רישא דגר מותר בממורת דפרין לעיל וי"ל דלאו עיקר קושיא היא דפרין הא תנא ליה רישא אלף עיקריה אלדך קושיא סמין ר' יהודה אוקר והיי"ל: והרי גר דמותר בכהנת ומותר בממורת. וא"ת מאי פריך והרי טעם שהא מותר לפי שלא הוהרו כשרות להינשא לפסולים ולא משום הכשר גר הוא ללעולם אמיין דכהן אסור בגירות ומותר אסור ר"ל כל שמוטר לבא בקהל מטעם יחוס אסור ליקח ממורת ונראה לפרש: הרי גר שנשא בת ישראל שהנת ממורת לכהן ומותרת בממור כר"ל בן יעקב וכה"ג פריך בסמוך:

דת"ק סבר ממור מאחותו הוי ממור. ואם תאמר היכי משמע פלוגתייהו ממנני ופירש הקונטרס דה"ק כל הנולדים מאיסור ערוה ממורים הם ומותרים לבא זה בזה בני חייבי כריתות צבני חייבי מיתות עכ"ל ולא נהירא דדוחק הוא לך פרי"ד דה"ק כל האסורין לבא בקהל (א) שאפילו קידושין אין מופסין בהם כגון חייבי כריתות מותרין לבא זה בזה כלומר כל שצא מאיסור תפיסת הקידושין דהיינו בני חייבי כריתות וחייבי מיתות לאין קידושין מופסין בהם כולן מותרין לבא זה בזה דקסבר יש ממור מכל דבר דלא תפסי קידושין: **מאי קא משמע אין תניא בו ר' יהושע אומר כל שחייבין עליו מיתת בית דין.** ופירושו כמו תניא חלא זימנא דלעילי' דאבא שאול דהוה ליה למיתנייהו התם גבי מילתא דר' יהושע וכן היה ר' יהודה אומר כדבריו וא"ת אמאי אינטרין למיפוך תניא לייפוך דר' יהודה אלד' יהודה דהכא קאמר ר' יהודה לאין ממור אלף מחייבי מיתות ז"ד וזמנסת יצמות (דף מט.) קאמר לא כנף אציו (א) חייבי צלנות אציו שהיא בלאו וסמין ליה לא יצא ממור משמע שממור הוא אפי' מחייבי לאין דהא ר' יהודה נמי דריש סמוכיס במשנה תורה וי"ל דר' יהודה סבר התם דאשת אב דכתיב צין לא יקח וצין לא יגלה היא מיתת דהשתא אנוסת אציו לא יקח דכתיב לא יגלה כנף אציו אשתו מיבעיא וא"כ למידרשיה ולומר דלא יצא ממור דוקא מאשת אציו ולימא הכי מלא יקח עד לא יגלה דהיינו אשת אציו הוי ממור טפי לא הוי ממור:

וע"ש בבב"א:

מוסף רש"י

איהו ממור כל שהוא בלא יבא. כל קורבה שהיא בלא ואפילו אין בה כרת. כגון אנוסת אציו וכו' יהודה דהיא בלאו דלא יגלה כנף אציו ומתנת קורבה דלציו וכו' ונאם נאם חלוצו דהוי בלא יצא והו' לאו דקורבה בלא כרת (יבמות טז.). כל שחייבין עליו כרת. אלף נאם חלוצו לא הוי ממור (יבמות טז.) בני תשע שנים ויום אחד. שהוה גר עמוני ומאובי בו' דלסורין לבא בקהל מצרי ואדומי. עד דור שלטי צעקה כותרי ובתין. בלא תתחנן עם. דקסבר כותרי גירי אריות הן. חלל. פסול לכהונה. פסול. אם נתן כהן מן התרומה לנשא לכהונה ושתלמא לנשא לכהונה עלמית (יבמות טז.).

תוס' ר"י הוקן

גמ'. ומאי ניהו. דלא אירי בהו ברישא ומנני. זה בזה. לישא ממורת או שתוקצו. אי הכי לא אקרי קהל. בן ט' שנים ויום אחד. כלומר בן ט' שלמים ביאתו ביאה, וכן בת ג' ויום אחד פ"י בת ג' ודניהו שלמים (ד'לקח) קצת משנה אחרת. פסולה. לכהנת מן הכהונה וכן התרומה, ולויה ישראלית מלינשא לכהן. כל שורעו פסול. שמקצת זרעו פסול אפי' עמוני שקצתו כשר, כגון גר עמוני ומאובי שוכרו פסולים ונקבותיו שוכרו. פוסל. אשה בביאתו ובהא פליג עליה רשב"ג. וכל שאין זרעו פסול. כלל. כגון מצרי שני שורעו הוא דור שלישי הוא אינו פוסל אשה בביאתו ובהא פליג ר' יוסי את"ק. *אולי צ"ל: שיכנס קצת בשנה אחרת

הכי קאמר כל האסורים לבא בקהל כהונה ומאי ניהו גירות פחותה בו. וא"ת אמאי לא פריך הא תנא ליה רישא דגר מותר בממורת דפרין לעיל וי"ל דלאו עיקר קושיא היא דפרין הא תנא ליה רישא אלף עיקריה אלדך קושיא סמין ר' יהודה אוקר והיי"ל: והרי גר דמותר בכהנת ומותר בממורת. וא"ת מאי פריך והרי טעם שהא מותר לפי שלא הוהרו כשרות להינשא לפסולים ולא משום הכשר גר הוא ללעולם אמיין דכהן אסור בגירות ומותר אסור ר"ל כל שמוטר לבא בקהל מטעם יחוס אסור ליקח ממורת ונראה לפרש: הרי גר שנשא בת ישראל שהנת ממורת לכהן ומותרת בממור כר"ל בן יעקב וכה"ג פריך בסמוך:

דת"ק סבר ממור מאחותו הוי ממור. ואם תאמר היכי משמע פלוגתייהו ממנני ופירש הקונטרס דה"ק כל הנולדים מאיסור ערוה ממורים הם ומותרים לבא זה בזה בני חייבי כריתות צבני חייבי מיתות עכ"ל ולא נהירא דדוחק הוא לך פרי"ד דה"ק כל האסורין לבא בקהל (א) שאפילו קידושין אין מופסין בהם כגון חייבי כריתות מותרין לבא זה בזה כלומר כל שצא מאיסור תפיסת הקידושין דהיינו בני חייבי כריתות וחייבי מיתות לאין קידושין מופסין בהם כולן מותרין לבא זה בזה דקסבר יש ממור מכל דבר דלא תפסי קידושין: **מאי קא משמע אין תניא בו ר' יהושע אומר כל שחייבין עליו מיתת בית דין.** ופירושו כמו תניא חלא זימנא דלעילי' דאבא שאול דהוה ליה למיתנייהו התם גבי מילתא דר' יהושע וכן היה ר' יהודה אומר כדבריו וא"ת אמאי אינטרין למיפוך תניא לייפוך דר' יהודה אלד' יהודה דהכא קאמר ר' יהודה לאין ממור אלף מחייבי מיתות ז"ד וזמנסת יצמות (דף מט.) קאמר לא כנף אציו (א) חייבי צלנות אציו שהיא בלאו וסמין ליה לא יצא ממור משמע שממור הוא אפי' מחייבי לאין דהא ר' יהודה נמי דריש סמוכיס במשנה תורה וי"ל דר' יהודה סבר התם דאשת אב דכתיב צין לא יקח וצין לא יגלה היא מיתת דהשתא אנוסת אציו לא יקח דכתיב לא יגלה כנף אציו אשתו מיבעיא וא"כ למידרשיה ולומר דלא יצא ממור דוקא מאשת אציו ולימא הכי מלא יקח עד לא יגלה דהיינו אשת אציו הוי ממור טפי לא הוי ממור:

וע"ש בבב"א:

איהו ממור כל שהוא בלא יבא. כל קורבה שהיא בלא ואפילו אין בה כרת. כגון אנוסת אציו וכו' יהודה דהיא בלאו דלא יגלה כנף אציו ומתנת קורבה דלציו וכו' ונאם נאם חלוצו דהוי בלא יצא והו' לאו דקורבה בלא כרת (יבמות טז.). כל שחייבין עליו כרת. אלף נאם חלוצו לא הוי ממור (יבמות טז.) בני תשע שנים ויום אחד. שהוה גר עמוני ומאובי בו' דלסורין לבא בקהל מצרי ואדומי. עד דור שלטי צעקה כותרי ובתין. בלא תתחנן עם. דקסבר כותרי גירי אריות הן. חלל. פסול לכהונה. פסול. אם נתן כהן מן התרומה לנשא לכהונה ושתלמא לנשא לכהונה עלמית (יבמות טז.).

וע"ש בבב"א:

תורה אור השלם
1. לא יבא ממור בקהל
2. גם דור עשירי לא יבא
לו בקהל?
הגהות הב"ח
(א) רש"י ד"ה ממור וכו' מיתות ב"ד הסיד':
מוסף תוספות
א. דסמין אהא דמיצי למיפוך. מ"י צמחצ"א. ועי' מוס' הר"ש שיש לו גירסא אחרת צמ"י ומפרש גאופן אחר. ב. דאין לפרש כל האסורים לבא בקהל האסורים אפי' דר' יהודה נמי הכי אית ליה דכל ממורים מתחייב לבא זה בזה. מוס' הר"ש. ג. דחייבי לאין נמי אסורים לבא בקהל. שם. ד. כלומר שאינם נדבקין בכלל קהל שיש קהל שאין להם בו תפיסת קידושין. שם.

איש. מיתות (א) איבא צינייהו. (ב) לאו בגר איפליגו אלף דקסבר (ג) יש ממור מחייבי כריתות וה"ק כל הנולדים מאיסור ערוה ממורים הם ומותרים לבא זה בזה (ד) הכי חייבי כריתות צבני חייבי מיתות כגון א"ל דכולן ממורים הם ור' יהודה אוקר (ה) לבא חייבי כריתות צבני חייבי מיתות דקסבר אין ממור אלף מחייבי מיתות וטעמא מפורש ציבמות (דף מט.) סיניא. פלוגמא אחריתי במנני בתנאי אחריתי ולמה ליה לרבי למיתני לתרתי צבי ניתני התם לגבי ר' יהושע וכן היה ר' יהודה אומר כדבריו: שהוה בלא יבא. אע"פ שאינו אלף בלאו הולד ממור. כל שחייבין. על אותו ביה כרת צדי שמים: כל שחייבין עליו מיתת ז"ד. אלף חייבי כריתות לא וטעמא דכולהו מפרש ציבמות (סז.) זה בזה. הם צמורים וממורים בהם: אי הכי אמאי ר' יהודה אוקר. הכי ודאי לא איקרי קהל דהא לא חזו לבא בקהל: ה"ק. כלומר וכולה חד תנא הוא: בן ט' שנים ויום אחד. שהוה גר עמוני וכו' דכתיב האזי זימנא חזי לציאה: פסולה. לכהנת מן התרומה ומן הכהונה ולויה ישראלית מלינשא עוד לכהן: כל שורעו פסול. מן הכהונה פוסל את אשתו מן הכהונה ולקמן מפרש מאי צינייהו: כל